

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117214387
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117214387.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudcov JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: U.. C. G., narodený XX. L. XXXX, bytom I. XX, t.č. U. 9, M., zastúpený Advokátskou kanceláriou GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kováčska 53, IČO: 36 730 564, proti žalovanej: Y. E., narodená X. I. XXXX, bytom B. XX, M., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 12. júna 2017 č.k. 12C/19/2017-30 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) uznesením zo dňa 12. júna 2017 č.k. 12C/19/2017-30 uložil žalovanej povinnosť vypratáť nehnuteľnosť - byt č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome v M. na ulici B., súpisné č. XXX, vchod č. XX, stojacom na parcelách registra KN „C“ č. XXXX o výmere 268 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX o výmere 250 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX o výmere 251 m² - zastavané plochy a nádvoria a parc.č. XXXX o výmere 254 m² - zastavané plochy a nádvoria, všetko zapísané na LV č. XXXXX vedenom pre okres Košice I, obec Košice - Sever, v katastrálnom území F. U.. Priznal žalobcovi náhradu trov konania v 100 %-nej výške. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 19. mája 2017 bol súdu doručený návrh žalobcu proti žalovanej o nariadenie neodkladného opatrenia. Návrh odôvodnil tým, že na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 12. septembra 2012 uzavretej s právnou nástupkyňou žalovanej sa stal vlastníkom bytu č. XX, nachádzajúceho sa v bytovom dome v M. na ulici B., súpisné č. XXX, vo vchode č. XX, ako aj spoluvlastníckeho podielu k pozemku a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu súpisné č. XXX, nachádzajúceho sa v M. na ul. B. v podiele 168/10000-in k celku, všetko vedené na LV č. XXXXX katastrálne územie F. U..

3. Žalobca tvrdil, že je aktívne legitimovaný domáhať sa vypratania bytu, ktorý žalovaná neoprávnené užíva, a zároveň poukázal aj na to, že ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

4. Do spisu žalobca predložil ako listinný dôkaz čiastočný výpis z LV č. XXXXX, katastrálne územie F. U., ktorým preukázal, že je výlučným vlastníkom bytu č. XX, vo vchode XX na 4. poschodí, ktorý sa nachádza v bytovom dome v M. na B. ulici, súpisné č. XXX, postaveného na parcele č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 268 m², parcele č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 250 m², parcele č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 251 m² a na parcele č. XXXX - zastavané plochy

a nádvoria o výmere 254 m². Zároveň je spoluvlastníkom podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku vo veľkosti 168/10000-in. Nehnutelnosť nadobudol na základe povolenia vkladu kúpnej zmluvy V-7965/12 zo dňa 26.6.2013.

5. Žalobca do spisu doložil aj fotokópiu žaloby, ktorú podala žalovaná (v žalobe označená ako navrhovateľka) proti žalovanému v 1. rade C.. T. M., žalovanému v 2. rade C.. L. V. a žalovanej v 3. rade L. V., o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu. Žaloba bola vedená na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 37C/290/2012. K tomu bolo pripojené uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 37C/290/2012-132 zo dňa 10.3.2014, ktorým súd na návrh žalovanej (v uznesení uvedenej ako žalobkyňa) proti žalobcovi (v uznesení uvedenému ako žalovanému v 4. rade), nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalobcovi uložil povinnosť strieť užívanie bytu č. XX na 4. poschodí, vo vchode č. XX bytového domu súpisné č. XXX, postaveného na B. ulici v M., žalovanou a členmi jej rodiny až do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva. Zároveň zakázal žalobcovi vstupovať do predmetného bytu až do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva. Doložený bol aj rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 37C/290/2012-367 zo dňa 4.2.2016, ktorým súd žalobu o určenie vlastníckeho práva zamietol. Zároveň bol pripojený aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/214/2016 zo dňa 15.2.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 37C/290/2012-367 zo dňa 4.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 10.5.2017.

6. Po citácii § 324 ods. 1 CSP, § 325 ods. 1, CSP, § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, § 330 ods. 2 CSP, § 336 ods. 1 CSP, ako aj čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 126 ods. 1 OZ súd konštatoval, že životné situácie si niekedy vyžadujú, aby v záujme právnej istoty fyzických alebo právnických osôb sa pre ne zabezpečila okamžitá, hoci dočasná procesná ochrana, ktorú by vzhľadom na bezprostredne hroziacu ujmu nebolo možné v potrebnom čase dosiahnuť obvyklým, a inak na to predpísaným spôsobom. Zákon umožňuje súdom, aby ešte prv, než posúdia vec z právneho hľadiska a vo veci rozhodnú, urobili opatrenia, ktoré budú predstavovať len dočasnú úpravu riešenej otázky. Procesnú ochranu tu súdy poskytujú v osobitnej forme tzv. neodkladného opatrenia.

7. Ustanovenie § 330 ods. 2 CSP pripúšťa, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Navyiac, v zmysle ustanovenia § 336 ods. 1 CSP možno neodkladným opatrením dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

8. V danom prípade žalobca čiastočným výpisom z LV č. XXXXX kat. úz. F. U. preukázal, že je výlučným vlastníkom bytu č. XX na 4. poschodí, vo vchode č. XX na B. ulici v M.. Okresný súd Košice I rozsudkom č.k. 37C/290/2012-367 zo dňa 4.2.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/214/2016 zo dňa 15.2.2017 zamietol žalobu žalovanej, ktorou sa domáhala určenia vlastníckeho práva k tomuto bytu. Z uvedeného súd vyvodil, že žalovanej nesvedčí žiadne právo, ktoré by ju oprávňovalo zdržiavať sa v tomto byte.

9. Nedoťknuteľnosť obydľia zabezpečuje Ústava Slovenskej republiky v článku 21. V zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 OZ, každý vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje.

10. Vzhľadom k tomu, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah je totožný s výrokom vo veci samej, čím sa môže dosiahnuť rýchla a účinná ochrana vlastníckeho práva, uložil súd povinnosť žalovanej vypratať predmetný byt, čím žalobca (zároveň) dosiahol aj trvalú úpravu pomerov medzi ním a žalovanou.

11. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP. Nariadením neodkladného opatrenia sa končí konanie o nariadení tohto neodkladného opatrenia, a preto súd rozhodol aj o trovách tohto konania. Vo veci bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvej inštancie alebo zmeniť napadnuté uznesenie a zamietnuť návrh na vydanie neodkladného oparenia. Odvolanie podala z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/,e/,f/,h/ CSP. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/214/2016 podala dovolanie.

Uviedla, že nikdy pani V. byt nepredala. Má za to, že žalobca nadobudol jej majetok neoprávnene. Počas (pôvodného) konania poukazovala na skutočnosť, že žiadnu kúpnu cenu za byt nedostala. Nemá sa kde odsťahovať. Nemá možnosť si zabezpečiť žiadne bývanie. Prišla o byt na základe podvodu. Je invalidná, má vážne zdravotné problémy, a žalobca sa ju pokúša dostať z bytu násilím už niekoľko rokov. Nemá kam ísť, nemá finančné prostriedky a ani dospelé deti jej nevedia finančne pomôcť. Vyslovila názor, že žalobca nemá dôvod na bezodkladnú úpravu pomerov. Obava sa, že žalobca opätovne byt predá, a ona už nebude môcť mať žiadnu šancu dostať späť svoje bývanie. Vzhľadom na to, že podala dovolanie, považuje toto neodkladné opatrenie za predčasné. Žiadala vysloviť, že náhrada trov konania sa stranám sporu nepriznáva podľa § 257 CSP. Je invalidná dôchodkyňa. Nemá žiadnu pomoc od svojej rodiny a nemá žiaden majetok. Má dôvodnú obavu, že ako invalidná dôchodkyňa skončí na ulici. Nesúhlasí s nariadením neodkladného opatrenia, ktoré považuje za predčasné a nedôvodné.

13. Žalobca v písomnom vyjadrení navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. K odvolacím tvrdeniam žalovanej uviedol, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako dôkaz osvedčujúci, že je výlučným vlastníkom bytu, ktorého vypratania sa návrhom domáha, okrem predloženého listu vlastníctva doložil aj rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 4. februára 2016 č.k. 37C/290/2012-367 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. februára 2017 sp. zn. 1Co/214/2016. Vzal na vedomie, že žalovaná podala dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/214/2016. K návrhu na odklad právoplatnosti rozhodnutia uviedol, že dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ale doposiaľ dovolací súd právoplatnosť rozsudkov neodložil. K čl. 20 Ústavy SR poznamenal, že žalobca má právo na ochranu svojho vlastníckeho práva právoplatne potvrdeného vyššie uvedenými rozsudkami v celom rozsahu. Vychádzajúc z tvrdení žalovanej je to práve ona, ktorá zneužíva právny systém tohto štátu, a z dôvodu zabezpečenia bezplatného bývania úmyselne a dlhodobo porušuje vlastnícke práva žalobcu tým, že neoprávnene užíva jeho majetok, a spôsobuje mu trvajúcu a každým dňom narastajúcu škodu v podobe platieb, ktoré žalobca za užívanie predmetného bytu ako jeho vlastník uhrádza. Dôrazne žiadal, aby súdmi neboli zohľadňované úmyselne citovo podfarbené argumenty žalovanej, založené na jej zlej, sociálnej, rodinnej a finančnej situácii, ktoré po právnej stránke nesmú mať ďalej prednosť pred zaslúženou ochranou žalobcu, do ktorého Ústavou Slovenskej republiky chrániaceho vlastnícke právo je už takmer 5 rokov beztretné zasahované. K trovám konania žalobca poznamenal, že žalobkyňa žiada, aby súd rozhodol podľa § 257 CSP a nepriznal náhradu trov konania, lebo podľa nej existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, a svoje odvolanie opiera o zdravotné a finančné dôvody. Žalovaná doslova zneužíva svoj stav na svoj prospech a na škodu žalobcu, a to dlhodobo. Ak žalovaná bola v zlej finančnej, zdravotnej a sociálnej situácii, už v čase iniciovania konania o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu, a napriek tomu, že bezpochyby bola svojim právnym zástupcom poučená o následkoch neúspechu v konaní vo forme povinnosti nahradiť ako neúspešná strana spornej úspešnej strane trovy konania, a žalovaná sa pustila do právnych krokov, ktorých dôsledkom je takmer 5 rokov súdnych sporov, má za to, že nie je dôvod prihliadať na žalovanou uvádzané argumenty ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia bolo potrebné zistiť, kto je vlastníkom veci, a kto do jeho práva neoprávnene zasahuje. Konajúci súd pri rozhodovaní vychádzal z právoplatných rozhodnutí súdov v konaní o určenie vlastníckeho práva, ktorými bolo rozhodnuté, že žaloba žalovanej o určenie vlastníckeho práva bola právoplatne zamietnutá, a týmto konaním bola odstránená pochybnosť o vlastníckom práve žalobcu k bytu. Poukázal aj na princíp spravodlivosti, v mene ktorého žiadal ukončiť beztretnú súdmi poskytovanú ochranu žalovanej, ktorá už takmer 5 rokov neoprávnene užíva predmet vlastníctva žalobcu, neuhrádza už dlhé roky za užívanie tohto bytu ani cent, a žalobcovi tak spôsobuje škodu presahujúcu takmer 10.000 €, ktorá s ohľadom na tvrdenia žalovanej o jej zlej finančnej situácii, nikdy nebude môcť byť uhradená.

14. Vo vyjadrení žalovanej zo 16. augusta 2017 k vyjadreniu žalobcu na odvolanie žalovanej, žalovaná uviedla, že nesúhlasí s vyjadrením žalobcu, lebo podľa nej nie je tu dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 CSP. Žalobca od začiatku vedel, že žalovaná v byte býva, a nemá sa kde odsťahovať. Pri kúpe bytu vedel o finančnej situácii žalovanej. Žalovaná svoj byt neodovzdala ani jednému z vlastníkov, keďže má za to, že svoj byt nikomu nepredala a nedostala za svoj byt žiadnu dohodnutú kúpnu cenu. Žalovaná je presvedčená, že nie je dôvod na vydanie neodkladného opatrenia, keďže žalobca je vlastníkom bytu, a v čase uzavretia kúpnej zmluvy vedel o tom, že žalovaná v byte býva, užíva ho a vedel aj o jej sociálnych pomeroch. Nežiadal žalovanú pred kúpnu zmluvou o vystahovanie sa a prípadne o odovzdanie bytu. Žiadala priznať oslobodenie od súdnych poplatkov.

15. Žalobca v duplike zo dňa 11. septembra 2017 uviedol, že žalovaná zneužíva právny systém tohto štátu, a z dôvodu zabezpečenia bezplatného bývania úmyselne dlhodobo porušuje vlastnícke právo žalobcu neoprávneným užívaním jeho bytu, a spôsobovaním trvajúcej a narastajúcej škody v podobe platieb, ktoré žalobca ako vlastník bytu uhrádza.

16. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 8. decembra 2017 č. k. 12C/19/2011-117 priznal žalovanej oslobodenie od súdnych poplatkov.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

18. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

21. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

22. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

24. Súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas (§ 330 ods. 1 CSP).

25. Podľa § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

26. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na vypratanie bytu v danom spore je neodkladným opatrením podľa § 330 ods. 2 CSP.

27. Vzhľadom na to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahoval predpísané náležitosti, bol zrozumiteľný a určitý, skúmal súd prvej inštancie splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 CSP.

28. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca preukázal, že je výlučným vlastníkom predmetného bytu, t. j. bytu č. XX na X. poschodí, vo vchode XX na ulici B. v M.. Taktiež bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 4. februára 2016 č. k. 37C/290/2012-367 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. februára 2017 sp. zn. 1Co/214/2016 bola zamietnutá žaloba žalovanej o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu. (Stranou sporu - žalovaným v 4. rade bol U.. C. G.).

29. V súvislosti s výrokom neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, musí súd zobrať do úvahy aj povahu veci, ktorá by totožnosť predbežného a konečného výroku pripúšťala.

30. Od účinnosti nového Civilného sporového poriadku, t. j. od 1. júla 2016 je priamo v § 330 ods. 2 CSP *expressis verbis* vyjadrené, že súd môže nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

31. Kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je to, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci.

32. Súd je povinný vždy individuálne vyhodnotiť, či povaha veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov.

33. V danom prípade odvolací súd podáva, že vyhovením navrhovaného neodkladného opatrenia sa fakticky vytvorí rovnaký stav, aký by nastal uložením povinnosti žalovanej meritórnym rozhodnutím predmetný byt vypratať. Žalovaná by bola povinná vypratať byt už okamihom doručenia neodkladného opatrenia (§ 332 ods. 1 CSP), ktoré nie je výsledkom dokazovania medzi stranami sporu, ohľadom sporných skutočností, ale iba na základe osvedčenia základných relevantných okolností.

34. Odvolací súd je toho názoru, že takýto svojimi dôsledkami závažný zásah do bytovej situácie žalovanej, by bol nielen v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

35. V tomto smere je podľa názoru odvolacieho súdu garantované právo každého účastníka, aby sa jeho vec prejednála v konaní, v ktorom bude môcť predniesť všetky argumenty a predložiť všetky dôkazy na svoju obranu a až následne sa podrobiť rozhodnutím uloženej povinnosti.

36. Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že zásadná právna otázka, ktorú je potrebné riešiť, je stret práva vlastníka bytu na ochranu vlastníctva s právom žalovanej na bývanie.

37. Každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Vlastníctvo zaväzuje. Nesmie byť zneužitá na ujmu práv druhých alebo v rozpore so zákonom chránenými záujmami spoločnosti. Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; zvlášť sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje (§ 126 ods. 1 OZ).

38. Právo na bývanie je základným ľudským právom.

39. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).

40. K obmedzeniu základných práv či slobôd, i keď (ich) ústavná úprava obmedzenie nepredpokladá, môže dôjsť v prípade ich kolízie. Základná je v tejto súvislosti maxima, podľa ktorej základné právo či slobodu možno obmedziť iba v záujme iného základného práva či slobody. V prípade záveru o opodstatnenosti priority jedného z dvoch v kolízii stojacich základných práv, je nutnou podmienkou konečného rozhodnutia rovnako využitie všetkých možností minimalizácie zásahu do druhého z nich. Tento záver možno vyvodiť aj z ustanovenia čl. 4 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd.

41. Práva a právom chránených záujmov osôb, ktoré stratili vlastnícke právo k bytu, v ktorom bývajú, je treba vždy porovnávať s právom vlastníka na ochranu proti tomu, kto do jeho práva neoprávnene zasahuje. Pokiaľ by dôsledkom vypratania bytu žalovanou bolo to, že by žalovaná stratila akúkoľvek ľudsky dôstojnú možnosť bývania, že by sa z nej stala „bezdomovkyňa“, nebolo by možné dať prednosť majetkovým právam žalobcu, pred realizáciou z hora uvedených základných ľudských práv žalovanej.

42. Preto pokiaľ sa žalobca domáha vypratania bytu, v ktorom žalovaná býva, pričom žalovaná nemá možnosť zaistiť si bývanie inak (hoci aj na podstatne nižšej kvalitatívnej úrovni, ničmenej ešte ľudskú dôstojnosť zaručujúcu úroveň) je výkon práva žalobcu požadovať vypratanie bytu v rozpore s dobrými mravmi.

43. Odvolací súd ale zdôrazňuje že o rozpor výkonu práv žalobcu s dobrými mravmi by nešlo len v prípade, ak by žalovaná odmietala platiť primeranú čiastku za užívanie bytu a podobne.

44. V danej veci súd prvej inštancie sa nevyporiadal so zdravotnými, sociálnymi a finančnými pomermi žalovanej. Súd prvej inštancie neurobil žiadne konkrétne zistenie, či je objektívne možné z týchto finančných pomerov zaistiť si ubytovanie inak.

45. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie bez ohľadu na splnenie zákonných podmienok podľa § 325 ods. 1 CSP nesprávne posúdil otázku, či povaha veci pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia s totožným obsahom vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu podľa § 330 ods. 2 CSP.

46. Z povahy veci je zrejmé, že takéto rozhodnutie neprichádza do úvahy v prípade vypratania bytu, lebo predmetnú vec je treba prejednať v konaní, v ktorom bude môcť každá zo strán sporu predniesť svoje argumenty a predložiť všetky dôkazy na svoju obranu a následne bude môcť súd prvej inštancie vydať rozhodnutie vo veci samej, v ktorom bude riešená aj otázka súvisiaca s vypratáním bytu, t. j. či žalovanej svedčí alebo nesvedčí bytová náhrada.

47. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

48. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP. Žalobca nebol úspešný v konaní, a tak nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaná mala úspech v konaní, ale navrhla nepriznať stranám sporu náhradu trov konania a preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznal stranám sporu náhradu trov konania.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).